

Man er så inde på, og det lyder jo kært i mine ører, at man gerne vil have debatten ud i det yderste led. Ja, men det gør man jo ikke ved at nedsætte en kommission i 3 år, tværtimod. Og jeg synes da netop, at 1491-betænkningen har vist – og tidligere også Tove Fergo, der begyndte at lægge tingene ud på nettet og sagde, at alle kunne komme med kommentarer – at der er flere og flere, der deltager i debatten, og som kommer med deres høringssvar takket være den moderne teknologi. Så jeg synes egentlig, at der er gode muligheder for at deltage i den kirkepolitiske debat og komme med forslag, ikke bare til Kirkeudvalget, men altså også på et tidligere tidspunkt til Kirkeministeriet.

Jeg må sige, at vi jo meget gerne hele tiden diskuterer løbende justeringer, men jeg har også sagt, inden for hvilke grænser det er, og hvorfor den ordning, vi har, er så god; det er, fordi den jo frem for alle kirkeordninger sikrer den åndsfrihed, som jeg jo mener er – nu ved jeg ikke, om jeg siger det teologisk forkert – en kristen nødvendighed, altså den åndsfrihed, som er vores forudsætning.

Alt i alt må jeg sige, at vi meget gerne tager en diskussion om forslaget, men vi vil ikke kunne stemme for det, og vi er ikke sindet at nedsætte en større kommission.

Kl. 17:32

Formanden:

Tak til ministeren. Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Bente Dahl.

Kl. 17:32

Bente Dahl (RV):

Mange tak for talen i forbindelse med beslutningsforslaget. Ministeren spurgte blandt flere ting, om forslagsstillerne er ude på at lave revolution. Der vil jeg svare, at det ikke er det, jeg vil, nej, jeg vil have evolution. Jeg går også ind for åndsfrihed og forkyndelsesfrihed. Ministeren siger, der er et selvfølgeligt samarbejde imellem parterne i folkekirken, som ligger til grund for den frihed, der jo så er.

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren altid mener, at det selvfølgelige samarbejde er selvfølgeligt. I min optik skal rammerne altid definere, hvordan friheden skal bearbejdes, hvordan samarbejdsrelationerne skal være. Men mener ministeren, at det selvfølgelige samarbejde er optimalt?

Kl. 17:33

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 17:33

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg mener i hvert fald, at vi gør meget for det i fællesskab her i Folketinget ved at sætte de rammer, der gør, at man friest muligt kan arbejde i sognene og i menighedsrådene. Vi indskærper, at man selvfølgelig skal overholde de love, der er, og jeg må sige, at fru Pernille Vigsø Bagges indkaldelse til samråd om arbejdsmiljø jo har medført, at jeg har taget en snak med formanden og sagt, at det selvfølgelig er en vigtig sag, og at lovene skal overholdes.

Men det er klart, at der på alle arbejdspladser er nogle, der ikke kan finde ud af det, og hvor det går op i en spids. Men til trods for at præst og menighedsråd jo har meget forskellige opgaver, kæmper de for det samme – man kunne sige, at der er indbygget et konfliktstop – og jeg vil vove den påstand, at det går ganske fremragende. Præster, menighedsråd og alle de frivillige gør en meget stor indsats ude i sognene.

Kl. 17:34

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 17:34

Bente Dahl (RV):

Det er rigtigt, at der er rigtig mange, der gør en fremragende og stor indsats i folkekirken, det kan vi slet ikke blive uenige om. Jeg vil nu alligevel gerne holde fast i det psykiske arbejdsmiljø i kirken, og der har været en rapport, som har belyst det. Vi ser i hvert fald jævnligt overskrifter i pressen om dårlige samarbejdsforhold. Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er det her uproblematisk samarbejde, som ministeren taler om.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren virkelig mener, at det er så uproblematisk, som det blev fremlagt i talen. Når vi ser de overskrifter i pressen, som vi gør, og når vi ser rapporterne om psykisk arbejdsmiljø, er det så bare selvfølgeligt og uproblematisk, eller skulle vi tage fat om nogle ting her?

Kl. 17:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:35

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har jeg ikke brugt ordet uproblematisk; men jeg vil nok sige, at hvis vi skal til at føre kirkepolitik og forkynde kristendom efter overskrifterne i aviserne, så kommer vi ganske galt af sted. Jeg kan godt huske, hvordan Politiken forrige jul forsøgte at smadre hele folkekirken og sætte alle